

РЕШЕНИЕ

№ 1139

гр. Варна, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 4 СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанас Шкодров

при участието на секретаря Иванка Й. Друмева
като разглежда докладваното от Атанас Шкодров Административно наказателно дело № 20213110204579 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на представляващ управителя на санкционирания търговец против НП №03-014226/04.08.2021г. на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, издадено на основание чл.416 от КТ.

С жалбата се формулира искане за отмяна на наказателното постановление. Счита се, че е нарушен чл.52 ал.4 от ЗАНН, като не е проверен акта и не са събрани допълнителни доказателства за нарушението. Нарушен е чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, като не са посочени дата и място на нарушението, обстоятелствата на извършването му, както и не са изложени действия или бездействия на нарушителя по извършеното нарушение. Сочи се, че в чл.66 ал.1 и ал.2 от КТ се съдържат две групи уговорки. По отношение на договорите за допълнителен труд, сключени на осн. чл.110,111 и 114 от КТ, законът предвижда в тях да се уговаря продължителност и разпределение на работното време, както и периодичност на плащането.

С Правилника за установения вътрешен трудов ред са определени начало и край на работните смени, ред за редуването им и почивките по време на работа.

В конкретния случай, като част от задължителните условия, по отношение на работното време се прилага именно Правилника за вътрешния трудов ред, т.е. не е налице нарушение на закона. Алтернативно се иска отмяна на НП, поради наличие на маловажен случай на нарушение или намаляване размера на наложеното административно наказание.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез процесуален представител.

По същество се поддържа позицията за маловажност на случая и се иска отмяна или изменение на наказателното постановление.

Процесуален представител на въззиваемата страна оспорва жалбата.

По същество счита, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

След преценка на събраните доказателства по делото, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

През месец юли 2021 г. служители на ДИТ – Варна, сред които св. Б., извършили

проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – бистро „Кипарис“, находящ се в обл. Варна, гр. Бяла, ул. „Черноморска“ №47, стопанисван от „Жакарди“ ООД.

В хода на проверката и при последваща документална проверка св. Б. установила, че с А. К. П. е сключен трудов договор за полагане на допълнителен труд като „Работник кухня“ в обекта, на осн. чл.111 от КТ, в съдържанието на който не било уговорено разпределението на работното време.

На 28.07.2021г. св. Б. съставила акт за установяване на административно нарушение срещу дружеството, в обстоятелствената част на който подробно описала установените при проверката факти. Била посочена и правна квалификация на деянието. Акта за установяване на административно нарушение бил надлежно предявен и връчен на представляващ дружеството. В графата за възражения такива не били вписани. Възражения не постъпили впоследствие по АНП.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение административно наказващият орган е издал НП №03-014226/04.08.2021г., възприемайки изцяло установената от служителите на ДИТ фактическа обстановка и давайки правна квалификация на извършеното нарушение по чл.115 от КТ. На дружеството е било наложено административно наказание на основание чл.415В ал.1 от КТ – имуществена санкция над минималния предвиден размер.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства - приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства- правилник за установен вътрешен трудов ред; трудови договори ; идентификационна карта, заповеди и др. , както и гласните такива-показанията на св. Б..

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът констатира следното :

Административно наказателното производство по установяване на нарушението е било съобразено с изискванията на процесуалния закон. И при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, и при издаване на НП са спазени всички срокове и процедури по тяхното издаване. Съобразени са изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Проверяващите обективно, всестранно и пълно са отразили фактическата обстановка на база на събраните доказателства – собствените си възприятия и писмените доказателства, установяващи наличието на сключен трудов договор за допълнителен труд, в съдържанието на който не е уговорено разпределението на работното време. В акта за установяване на административно нарушение е била посочена правилната правна квалификация на описаното административно нарушение. Административно наказващият орган, на база на събраните доказателства е направил единствения възможен извод за извършено административно нарушение от категорията на нарушенията по чл.115 от КТ и е прецизирал санкционната разпоредба, отчитайки отстраняването на нарушението като такава по чл.415В ал.1 от КТ.

Съдът намери, че при определяне размера на административното наказание имуществена санкция, административно наказващият орган правилно е определил санкционната норма и вида на административното наказание, но неправилно е бил преценен размера на наказанието. Факта на извършване на нарушение за първи път и последващото му отстраняване занижават степента на обществена опасност на нарушението и сочат на адекватност на размер на административното наказание в предвидения в закона минимален размер. В този смисъл и съдът намери, че следва да измени наказателното постановление, като намали размера на административното наказание.

Що се отнася до наведените с жалбата и в съдебно заседание възражения , касаещи искането за отмяна на наказателното постановление, съдът констатира тяхната

неоснователност, предвид на следното:

Счита се, че е нарушен чл.52 ал.4 от ЗАНН, като не е проверен акта и не са събрани допълнителни доказателства за нарушението.

По това възражение съдът счита за нужно да отбележи, че наказващият орган се е произнасял по неоспорена фактическа обстановка, при събрани доказателства в достатъчен обем за правилното решаване на административно наказателната преписка и не е възникнало задължение за допълнително разследване.

Счита се още за нарушен чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, като не са посочени дата и място на нарушението, обстоятелствата на извършването му, както и не са изложени действия или бездействия на нарушителя по извършеното нарушение.

Съдът не констатира да е допуснато такова нарушение.

В обстоятелствената част на НП се съдържат достатъчно данни, от които са изводими признаците на състава на нарушението – посочено е лицето – работодател, индивидуализиран е работникът, както и конкретния трудов договор за допълнителен труд, в съдържанието на който не е уговорено разпределението на работното време. Доколкото наказанието е било определено в хипотезата на чл.415В ал.1 от КТ, очевидно наказващия орган е отчел последващото отстраняване на нарушението.

В съдържанието на НП подробно са описани и доказателствата относно възприетата с него фактология.

Сочи се, че в чл.66 ал.1 и ал.2 от КТ се съдържат две групи уговорки. По отношение на договорите за допълнителен труд, сключени на осн. чл.110,111 и 114 от КТ, законът предвижда в тях да се уговаря продължителност и разпределение на работното време, както и периодичност на плащането.

С Правилника за установения вътрешен трудов ред са определени начало и край на работните смени, ред за редуването им и почивките по време на работа.

В конкретния случай, като част от задължителните условия, по отношение на работното време се прилага именно Правилника за вътрешния трудов ред, т.е. не е налице нарушение на закона.

Съдът не кредитира подобна позиция, доколкото в настоящия казус се касае за договор по реда на чл.11 от КТ, в съдържанието на който императивно следва да бъде уговорено разпределението на работното време.

Факт, че такова разпределение е предвидено в Правилник за вътрешния трудов ред не може да замести такова съдържание. Следва да се отбележи и, че такъв правилник е станал известен на лицето на 05.06.2021г. – дата, последваща във времето сключването на трудовия договор.

На последно място, алтернативно се иска отмяна на НП, поради наличие на маловажен случай.

Съдът извърши преценка и намери, че правилно от страна на наказващия орган не е била приложена хипотезата на чл.28 от ЗАНН, тъй като конкретния случай не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид.

След като взе предвид гореизложеното, съдът намери, че наказателното постановление следва да бъде изменено като се намали размера на наложеното наказание до предвидения в закона минимален размер.

Изменяйки НП, съдът не възложи разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП №03-014226/04.08.2021г. на Директор на дирекция "Инспекция по труда" гр. Варна, с което на „Жакарди“ ООД е наложено административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ в размер на 250 лева на основание чл.415в ал.1 от КТ като НАМАЛЯВА размера на наложеното административно наказание ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ от 250 лева на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – Варна: _____